

Rani Lakshmi Bai

Lakshmibai, the Rani of Jhansi (19 listopad 1828 – 18 czerwiec 1858) była królową księstwa Jhansi, położonego w północno-środkowej części Indii. Była jedną z czołowych postaci indyjskiego buntu 1857 i indyjskich nacjonalistów. Jest jednym z symboli oporu wobec rządów British East India Company na subkontynencie. Lakshmibai urodził się prawdopodobnie na 19 listopada 1828 w świętym mieście Varanasi w rodzinie bramińskiej. Została nazwana Manikarnika i był nazywany Manu. Jej ojciec był Moropant Tambe i jej matka Bhagirathi Bai. Jej rodzice pochodzili z Maharasztra. Jej matka zmarła, gdy miała cztery lata. Jej ojciec pracował w sądzie Peshwa z Bithoor dzielnicy, który przyniósł Manikarnika górę jak własną córkę. Peshwa nazywa ją "Chhabili", co oznacza "twarz". Uczyła się w domu. Była bardziej niezależne w dzieciństwie niż inni w jej wieku, Manikarnika poślubił Maharadża Jhansi, Raja Gangadhar Rao, w roku 1842, a potem został nazywany Lakshmibai (lub Laxmibai). urodziła chłopca o imieniu Damodar Rao w 1851 roku, ale gdy miał cztery miesiące stary zmarł. Raja przyjęła dziecko nazwie Anand Rao, syn kuzyna Gangadhar Rao, który został przemianowany Damodar Rao, na dzień przed śmiercią. Przyjęcie było w obecności brytyjskiego oficera politycznego, który został dany list od raju prośbą, że dziecko powinno być traktowane z życzliwością i że rząd Jhansi należy do wdowy za jej życia. Po śmierci raju w listopadzie 1853, ponieważ Damodar Rao został przyjęty, brytyjska East India Company, pod gubernatora generalnego

lorda Dalhousie, zastosowano doktryny wygasza, odrzucając roszczenia Damodar Rao do tronu i załączyć stan swoich terytoriach. W marcu 1854 Lakshmibai otrzymał emeryturę w wysokości Rs. 60000 i nakazał opuścić pałac i fort. Rani Lakshmibai był przyzwyczajony do jazdy na koniu wraz z małą eskortą między pałacu i świątyni, choć czasami była przenoszona przez lektyce. Jej konie zawarte sarangi, Pavan i Badal (patrz jej w ucieczce z twierdzy w czasie oblężenia, poniżej). Rani Mahal, Pałac Rani Lakshmibai, został przekształcony w muzeum. Mieści się w nim zbiór zabytków archeologicznych z okresu pomiędzy 9 i 12 wieku naszej ery. Według pamiątnika określającą siebie przez Damodara Rao był wśród jego matki żołnierzy i gospodarstwa domowego w bitwie pod Gwalior, wraz z innymi.

Bhagat Singh

Bhagat Singh, (28 września 1907 - 23 marca 1931) był indyjskim socjalista uważany za jednego

z najbardziej wpływowych rewolucjonistów indyjskiego ruchu niepodległościowego. Jest często określany jako Shaheed Bhagat Singh, słowo "Shaheed" oznacza "męczennika" w wielu językach indyjskich. Urodził się w rodzinie Sikhów, które wcześniej uczestniczyły w działalności rewolucyjnej przeciwko British Raj. Jako nastolatek Bhagat Singh studiował europejskie ruchy rewolucyjne. Został zaangażowany w wiele rewolucyjnych organizacji i szybko awansował na Hindustan Republican Association (HRA), aby stać się jednym z głównych liderów, w końcu zmienia nazwę na Hindustan Socialist Republican Association (HSRA) w 1928 roku. Szukając zemsty za śmierć Lala Lajpat Rai w rękach policji, Bhagat Singh był zamieszany w zamordowanie brytyjskiego policjanta Johna Saundersa. Wraz z Batukeshwar Dutt zrzucił dwie bomby i ulotki wewnątrz głównego zgromadzenia prawodawczego krzycząc hasła rewolucji. Następnie oni dobrowolnie poddali się i zostali aresztowani. Zdobył szerokie wsparcie kraju, kiedy wyszedł z więzienia po 116 dniach, domagał się równych praw dla brytyjskich i indyjskich więźniów politycznych. W tym czasie wystarczające dowody przeciwko niemu do skazania w przypadku Saunders, po badaniu przez specjalnego trybunału i odwołania w Tajnej Rady w Anglii. Został skazany, a następnie powieszony za udział w zabójstwie, w wieku 23 lat. Jego postawa zachęca młodzież w Indiach, aby rozpocząć walkę o niepodległości Indii.

Mahatama Gandhi

